

Reformáció
hónapja

„Az én juhaim hallgatnak a hangomra, és én ismerem őket,
ők pedig követnek engem.” /Jn 10,27/

2021. október 31.

Tartalomból:

- **Állj a lábadra!**
(1-2)
- **A „gályarab prédikátorok” emlékezete**
(2-4)
- **Ó- és Új Lelki Kincsház**
(5-6)
- **Emlékezés dr. Berzétei Ákos Zoltánra** (7-8)
- **Emlékezés Kenyeres Sándorné Julikára** (9)
- **A Sion hegyén**
(9)
- **A bizalom hetei**
- **Nyári táborok**
(10-11)
- **IFI tábor** (11-12)
- **FIFE** (12-13)
- **HITTANOKTATÁS a 2021/22-es tanévben** (13)
- **Hittanosaink bizonyágtételei Istenről** (13-15)
- **Hirdetések**
(15-16)

Állj a lábadra!

„Emberfia, állj a lábadra, beszélni akarok veled! Miközben beszélt, lélek áradt belém... Edd meg ezt a tekereszt, azután menj, és szólj Izráel házához!”
(Ezékiel 2,1-3,3)

Ha feljebbvalóval találkozunk, összeesünk, félünk, megalázkodunk. Ez történt Ezékiel prófétával is, amikor látta az ÚR trónját, fényözönét, dicsőségét (Ezékiel 1,28). Az élmény hatása alatt arcra esett, összeroskadt. Sokunkkal ugyanez történt az utóbbi két évben: testileg, lelkileg összezuhantunk megdöbbenésünkben, fájdalmainkban, érteve és érezve, hogy a hatalmas Isten cselekszik velünk, körülöttünk. Az itt közölt híradásokon, bizonyágtételeken keresztül megszólal a gyülekezet Ura, s bármennyit fogunk fel és bármennyit érzünk az Ő munkájának, jelenlétének súlyából, amely összeroskaszt bennünket, talpra kell állnunk! „Átgázoltál lovaiddal a tengeren, a nagy vizek habjain. Hallottam, és reszketett a szívem, hangjától megremegtek ajkaim; fájdalom járja át csontjaimat, reszkető léptekkel járok.” (Habakuk 3,15-16) Ezékiel próféta könyvében az „emberfia” megszólítás annyit fejez ki: „halandó”. Nekünk, halandó embereknek lábunkra kell állnunk az összezuhanásból, át kell vennünk a hatalmas Küldő és Megbízó szavát, parancsát. Magunktól nem tudunk mégcsak felemelkedni sem. Szükségünk van a Lélek segítségére! „A nem

lelki ember pedig nem fogadja el Isten Lelkének dolgait, mert ezeket bolondságnak tekinti, sőt megismerni sem képes” (1 Korinthus 2,14). Az Úr Jézus Lelkének belénk áradása nélkül képtelenek vagyunk talpra állni. De Ő a tanítványi közösségben ránk lehel: „Vegyetek Szentlelket!” (János 20,22) Nagy megújulás, ha sokan átélhetjük az új megtéréseket, a hitben lábra állást a gyöngyösi és környékünkön élők körében, ezekben a próbateljes időkben, „élet és halál mezsgyéjén”. Isten a munkatársaiul hív el minket, hogy parancsa hallásával és átvételével elmenjünk és hirdessük igéjét, a nagyhatalmú és erős szavakat. Meg kell ennünk a felénk nyújtott tekeracet, vagyis először a belső részeinkbe kell annak behatolnia. „Ahogyan nem ismered... a csontok formálódását a terhes asszony méhében, éppúgy nem ismered Isten munkáját” (Prédikátor 11,5). Isten dolgait magadban hordozod, nem tudod, hogy mikor és hogyan, de egyszer megszülsz. A halott Lázár életre kelt a sírból, az ÚR ereje által, „mert nélkülem semmit sem tudtok cselekedni”. Nekünk szól Jézus Krisztus felhívása: „Nem mondtam-e neked, hogy ha hiszel, meglátod az Isten dicsőségét?” (János 11,40-44; 15,5) Arra vagyunk elhívatva, hogy halandókból Isten kiválasztottai legyünk, hogy teljes legyen az életünk és hasonlóak legyünk a dicsőséges Emberfiaéhoz (János 1,51).

/Kenyeresy Károly lelkipásztor/

A „gályarab prédikátorok” emlékezete

*„Aki tehát vallást tesz rólam az emberek előtt,
arról majd én is vallást teszek mennyei Atyám előtt.” (Mt 10,32)*

Ellenreformáció indult a XVII. században, amelynek célja az volt, hogy mindenki térjen vissza a katolikus egyházhoz. A hit és Isten Igéje helyett megint valami más került a középpontba: a megtorlás és sokszor a politikai érdekek. Sorra elvették a református és evangélikus templomokat. Sőt, a protestáns földesurak földjeit is.

Pozsonyban véstörvényszéket (rendkívüli bíróságot) állítottak fel, ahova az összes protestáns lelkészt és tanítót megidéztek, még a török hódoltsági területről is. Több mint 700 vádlottat vártak, de csak mintegy 400-an jelentek meg. A prédikátorok és tanítók elleni idézések egyedüli célja az volt, hogy a megjelenteket elítélje. Azzal vádolták őket, hogy felségárulók, lázadtak és lázítottak, szövetkeztek a törökökkel, illetve gyilkosságban, rablásban és a császár elleni összeesküvésben vettek

részt. Az ítélet is egyértelmű volt: fő- és jószágvesztés. Azaz, nemcsak elvették minden vagyonukat, de halálra is ítélték őket. Egy esetben maradhattak életben, ha katolikus hitre tértek, lemondtak a lelkészi vagy tanítói szolgálatról és vállalták az önkéntes száműzetést.

A protestáns prédikátorok és tanítók pere 1674. március 5-én kezdődött. A protestáns hitvallók nyugodtan, hősiiesen tűrték a szenvedéseket. A fogság idejét a jezsuiták megpróbálták arra használni, hogy minden lehetséges eszköz felhasználásával megtörjék a lelkészek hitét, ellenállását. Az áttérési szándék aláírása mellett, a szökés lehetőségét is sugallták az elítélteknek, ami azonban csak bűnösségüket bizonyította volna. Az ígéretések, a büntetlenség és a hazatérés reménye sok halálraítélet megingatott meggyőződésében. Egymás után írták alá, a „magyar átokminta” néven ismert, 22 tételsorból álló katolikus hitformát. Néhányan megszöktek, s így 1674. májusára alig százan maradtak a hithű elítéltek. A törvényszék, hogy siettesse az áttéréseket, szigorúbb eszközökhöz nyúlt. Az áttérni nem akaró prédikátorokat, az ország különböző börtöneibe hurcoltatta: **Sárvár, Kapuvár, Berencs, Lipótvár, Komárom és Éberhard** börtönei megteltek az állhatatos lelkészekkel.

A börtönök siralmas körülményei, a börtönőrök kegyetlenkedései, az állandó kínzások és testi bántalmazások, a legkitartóbbak közül is sokakat megtörtek, és egyre többen írták alá a kötelezvényeket. Sokszor állatok lakóhelye volt a szállásuk, ruhátlanul kellett emberek szeme előtt járniuk, vagy árnyékszékeket tisztítottak megfelelő eszközök nélkül. Egyikőjük, a kapuvári börtönben ezeket a szavakat mondta: *„Ezek a vashilincsek többet érnek minden aranynál, mert Jézus Krisztus nevéért kaptam őket.”*

Az ügy lezárása érdekében Kollonich Bécsbe ment, hogy a keményebb ítélet elfogadására rávegye az udvart. Pozsonyba visszatérve, megkezdte a halálraítéltek gályákra adását szervezni. Akiket a börtönök szenvedései meg nem öltek és meg nem törtek, azok közül 42-tőt, Nápolyba indítottak el 1675. március 18-án, szigorú katonai őrizet mellett: tíz - tizenkét fogoly rabláncra fűzve. Gyalog hajtották őket úttalan utakon, a városokat kikerülve céljuk felé. Negyvenkét személyt indítottak útnak, de csak harmincan érkeztek meg Nápolyba 1675. május 7-én. Másnap, egyenként 50 aranyért adták el őket a gályákra, ahol a rabok lajstromába írták fel a nevüket: feljegyezték atyjukat, anyjukat, hazájukat, de eladatásuk okát, idejét nem. Megbélyegezték őket, s elosztották a

gályákra a hadifogoly szerecsenekkel, törökökkel együtt; jóllehet Nápolyban a nemesembert gályákra eladni tilos volt, de a lelkipásztorokkal, akik többnyire születésükre is, de hivatalukra nézve mind nemesemberek voltak, mégis megtették. A forró napsütésben, az evezőpadokhoz láncolva, török és mindenféle pogány rabszolgák között kellett félmeztelen dolgozniuk, és étlen-szomjan a korbácsütéseket szenvedni.

A gályaraboknak egyedüli lehetősége az volt, hogy levélben kértek segítséget az európai protestánsoktól, volt hollandiai tanáraiktól. A bécsi holland követ kivizsgálta az ügyet, s megírta tapasztalatait. Ez a fontos kézirat döntötte el a gályarabok ügyét, ez hatott Lipótra és a holland rendekre.

A bécsi udvar halogatta a választ, míg végül politikai érdeke - a holland tengeri segítség megszerzése -, engedni kényszerítette. **De Ruyter holland tengernagy** 1676. február 11-én Nápoly kikötőjénél megjelent hajóhadával, ekkor a nápolyi alkirály elrendelte a gályarabok azonnali szabadon bocsátását.

Lipót király rendeletet adott ki 1676. március 20-án, mely szerint a gályákon és börtönökben levő prédikátorok szabadon bocsáthatók, de olyan feltétellel, hogy a történelemért bosszút nem állnak, s a hazájukba nem térnek vissza. Életben maradt gályarabjaink a nagy tiltások ellenére, már 1678-ban visszatértek hazájukba. A következő évben ők maguk írták, hogy egy kivételével visszakapták gyülekezeteiket, ahol azonban csak titokban lelkészkedhettek. A holland és nápolyi bíróságon kívül Sopronban, az 1681. évi 25. törvénycikk is igazságot szolgáltatott nekik, s megengedte nekik a hazájukba és hivatalukba való visszatérést.

Otrokocsi Fóris Ferenc

Talán sokan nem tudják, de gyülekezetünk szorosan kötődik a gályarabságra ítélt protestáns prédikátorokhoz. Otrokocsi Fóris Ferenc, az 1674-ben gályarabságra ítélt református lelkipásztor-teológus, 1681-87-ig volt az eklézsia lelkipásztora, közvetlenül az üldözések utáni időszakban.

Ó- és Új Lelki Kincsház

Gyülekezeti ház építése III.

Az Ó- és Új Lelki Kincsház nevű (a Máté 13,52 alapján kapta az elnevezést) gyülekezeti épületünk tervezéséről, kivitelezéséről az I-II. számú írásaimban tájékoztattam a gyülekezetet. Most megfogalmazott soraim, a 2021. évre tervezett befejezésről szólnak. Amikor ezeket írom úgy érzem magam, mint 34 évvel ezelőtt. Akkor a saját családi házunk felépítésének, befejezésének örülhettünk. Három évig hordtuk a betont, a maltert és közben belecseppent a homlokunkról a verejtékünk.

Most pedig, a Gyöngyösi Református Egyházközség újonnan felépített gyülekezeti házána örülhetünk, azt ünnepelhetjük. Igaz, a verejtékünk nincs benne az anyagban, de benne van a szívünk, a lelkünk, az imádságunk. Adjunk hálát az Úrnak, ezért az ajándékért! Úgy gondolom, ez a ház szerény külsejével az Arany János utca ékessége lett és lesz, amely legalább száz évig fogja szolgálni a gyülekezetet, ahogyan az elődje is tette. Hisszük, hogy száz év múlva is lesz református gyülekezet itt, ebben a városban.

Még egyszer leírom: adjunk hálát az Úrnak, köszönjük meg a gyülekezet tagjainak, a testvérgyülekezeteknek, az Északpesti Református Egyházmegyének és a magánszemélyeknek, hogy anyagilag támogatták az építkezést és így felépülhetett a tervezett időre, vagyis 2021 augusztus végére. Köszönet illeti a tervezőket, a kivitelezőket, és mindazokat, akik munkájukkal segítették az építkezést. Ki kell emelni Csujka Zoltán fővállalkozó – presbiter testvérünk munkáját, aki az építkezés során figyelt a minőségre és ügyelt arra, hogy a pénzügyi kiadások is a tervezett kereteken belül maradjanak. Fizikailag és lelkileg is együtt élt az építkezéssel. Itt kell megemlíteni, hogy jó döntés volt a presbitérium részéről, amikor 2020-ban az eredeti tervek és költségek mellett döntött. Ugyanis 2021. év elején olyan költségnövekedés volt az építőiparban, hogy ebben az évben tavaszi kezdéssel már nem tudtuk volna megvalósítani eredeti elképzelésünket.

Kész van tehát a ház, az eddigi költségek számlái rendezve vannak. Egy számla kifizetése hiányzik még, ehhez a pénzügyi fedezet biztosított. A tervezett költség 63 millió 480 ezer Ft, az utolsó számla összege 1 millió 777 ezer Ft, amely rendelkezésre áll. Az épület elkészült és várja, hogy megtöltsük élettal, tartalommal. Várja, hogy a lakásban legyen beosztott

lelkész, a vendégszoba várja az evangelizációra érkező lelkészeket, teológusokat az ünnepekre, és mindazokat, akik megtisztelnék bennünket látogatásukkal. Vendégszobánkat most egyik hitoktatónk használja. Legyen a kis gyülekezeti teremben minél több, az Urat dicsőítő alkalom! A legkisebb helyiség pedig, adjon helyet a mindenkori adminisztrációnak.

Úgy gondolom és azt szeretném – természetesen a lelkészünkkel egyetértésben – hogy legyen a gyöngyösi gyülekezet olyan végzős teológusok szolgálati helye, akik néhány évi itt tartózkodás után hitben, szolgálatban megerősödve távoznának a gyülekezetünkből új, önálló szolgálatra. Adja az Úr, hogy így legyen!

Előző írásomban az Úr segítségét kértük a közös terveink megvalósításához. Az Úr meghallgatta kérésünket, imáinkat és megadta, amit kértünk. Most már rajtunk a sor, forduljunk hálaadással az Úr felé!

Áldást, békességet!

/Czövek Barnabás/

Emlékezés dr. Berzétei Ákos Zoltánra

„Az igaz ember eltávozik, de a fénye itt marad!”

Dr. Berzétei Ákos Zoltán 1960-ban született Gyöngyösön, családja negyedik gyermekeként. Édesapja Berzétei László a Gyöngyösi Református Gyülekezet lelkipásztora, Édesanyja Nagy Iлона tanítónő, maga is lelkészgyermek. Családjára mindig büszke volt, a családjában kapott hit és keresztyén-konzervatív értékrend meghatározó volt számára.

A családi indíttatást megerősítették a Debreceni Református Kollégiumban töltött középiskolás évek, ahol életreszóló barátságokat kötött.

Az ELTE Jogi Karán szerzett jogi diplomát, majd Gyöngyösre hazaköltözött, és ügyvédi szakkvizsgáit követően itt kezdett dolgozni kezdetben egyéni ügyvédként, majd a Berzétei és Abonyi Ügyvédi Iroda alapító tagjaként és irodavezetőjeként. Ügyvédi munkáját a szakszerűség, megbízhatóság, titoktartás mellett az empátia, a lojalitás, a

türelem, a hűség és a humor jellemezte. Ügyfelei nemcsak tisztelték, de szerették is, közülük számosan évtizedekig, egész életükben megtisztelték bizalmukkal. Gyülekezetünk számos tagjának, és magának a Gyülekezetnek is több alkalommal nyújtott jogi segítséget, többek között Ő készítette Pampurik Edit néni végrendeletét is, aki vagyonának jelentős részét a Gyülekezetre hagyta.

Csodálatos férj és édesapa volt, szűkebb és tágabb családjának is oszlopa, nélkülözhetetlen, összetartó és szerető tagja. Véleménye, személyes példája az élet igen sok területén nemcsak családjá, hanem barátok, ismerősök, sőt ügyfelek számára mutatott irányt, annak ellenére, hogy erővel soha nem kívánt másokat befolyásolni.

Igazi keresztyén volt:

- aki minden bántást és Vele szemben elkövetett bűnt megbocsátott, olyannyira, hogy azt szó szerint el is felejtette,
- aki hitetlen és más hitű embereket is sikerrel hívott magával református templomokba,
- akinek a Gyöngyösi Református Gyülekezethez való kötődése és szeretete megingathatatlan volt,
- akinek hite és reménye súlyos betegsége legnehezebb óráiban sem ingott meg.

És ugyanakkor egy jó humorú, kedves bohém is volt, akivel harsogva lehetett könnyesre nevetni, egy szórakoztató remek barát, mesterszakács, kitűnő történetmesélő, mindezek a tulajdonságai együtt teszik Őt számunkra felejthetlenné.

/Abonyi Katalin/

Ákos testvéremről

Amikor Ákos nagyon beteg volt, megviselt minket édesanyámmal a szenvedése. Azért imádkoztunk, hogy a mennybe jusson. Az utolsó napon édesanyám meglátogatta a kórházban. Két ígét olvasott fel neki: „Isten, légy irgalmas nékem bűnösnek!” (Lukács 18,13) „Mert aki kér, mind kap; és aki keres, talál; és a zörgetőnek megnyitják.” (Máté 7,8) Hisszük, hogy Isten elvégezte benne, hogy higgyen az Úr Jézusban, mert édesanyám ígéretet kapott: „És minden fiaid az Úr tanítványai lesznek és nagy lesz fiaid békessége.” (Ézsaiás 54,13)

Mi is békességet kaptunk.

/Berzétei Klára/

Emlékezés Kenyeres Sándorné Julikára

*„Hit által költözött át az ígéret földjére.... mert várta azt a várost,
amelynek szilárd alapja van, amelynek tervezője és alkotója az Isten.”*
(Zsidók 11,9-10)

Gyöngyösön született 1943-ban, egyszerű értelmiségi családban. Édesapja közismert matematikatanára volt a városnak, így számára predesztináció volt e tárgy irányába történő tanulmányi orientációja. Általános iskolai és gimnáziumi tanulmányait is Gyöngyösön folytatta, majd 1962-től a Budapesti Műszaki Egyetem Építészmérnöki Karának hallgatója volt, ahol 1967-ben szerezte meg diplomáját. 1970-ben férjhez ment, társával 51 évi házasságban élt együtt, s két lányuk született.

Azon kevesek egyike távozott el közülünk, aki hosszú időn keresztül Gyülekezetünk tagja volt. Kapcsolataim túl, embersége, tisztessége, közvetlensége és barátsága mindig sugárzott lényéből, Akivel egy láthatatlan szál, a HIT összekötött bennünket! Emléke mindig velünk marad! Pontos, precíz, mindenben segítő és értő szakmaisága, csendes, alázatos emberi személyisége hiányozni fog.

A Sion hegyén

Ebben az elszabadult világban csodálatos sziget Tahitótfaluban a Református Konferencia-központ. Évről-évre összejövünk ott, az Istent énekekkel dicsérni akaró- és szerető emberek.

Hittel, örömmel tanulni az énekeket csodálatos érzés. Az együttlétek, a reggeli zenés ébresztő, vidám, mosolygós emberek köszöntik egymást, pár kedves érdeklődő szó, kérdés közben reggeli asztali áldás énekléssel. Aztán biblia körök alakulnak, mindennap lelkipásztorok vezetésével hallgatjuk az Igét. Jön a várva-várt éneklés, maga a csoda, amikor 60-80-100 ember együtt énekel. Minden nap lelki-testi feltöltődés, mivel nagyon jó konyha gondoskodik az ellátásunkról. Életre szóló barátságok kötődnek, sőt esküvők is. Vannak, akik itt találták meg a párjukat. Na és az esti beszélgetések, éneklések.

Testvéreim az Úrban, csak azt tudom nektek üzeni, hogy aki énekekkel dicséri az Urat, kétszer imádkozik.

/Fodor Éva/

A bizalom hetei - Nyári táborok

Az idei nyári hittanos tábor nagy próbatétel volt nemcsak a gyerekeknek, de bizony nekünk, szolgálóknak is. Már a kezdeti időszakban is sok kétség, kérdés volt bennünk. Engedik-e a vírushelyzet miatt a tábor megrendezését? Hol fog elférni ennyi gyerek? Egy hetet szervezzünk vagy kettőt, mint tavaly? Hogy fog alakulni az új gyülekezeti ház építése? Elkészül-e a tábor kezdetére? Mikor legyen egyáltalán a gyermekhét? Mennyien fognak eljönni, hiszen sokan nyaralni lesznek a családjukkal? Csupa megválaszolatlan kérdés, rengeteg bizonytalanság, félelem. Mi mégis a megoldás? Kénytelenek voltunk belátni, mennyire nem tőlünk függ semmi! Nem mi fogjuk megoldani a helyzetet, Istenre kell bízunk magunkat és Őbelé vetni bizalmunkat! Letenni a kezébe az aggodalmainkat, s tőle várni a megoldást. Ő pedig kezébe vette az irányítást.

Minden, szép lassan körvonalazódni kezdett. Két részletben tartottuk meg a tábort, augusztus 2-6-ig a nagycsoportos óvodásoktól a 3. osztályosokig, majd a 4-6. osztályosok számára augusztus 9-13-ig. A 7-8. osztályosok és a konfirmált fiatalok számára, augusztus 16-18-ig rendeztünk ifjúsági napokat.

19-20 gyermek volt jelen mindkét héten, s így nagyon családias hangulat jellemezte a teljes tábort. Nem volt nagy hangzavar és vita, de volt sok foglalkozás, öröm és nevetés. Volt sok közös játék, sorverseny ókori katonai felszerelésben, sportnap, kirándulás esőben és napsütésben, az elmaradhatatlan akadályverseny a városban. Bizalomjátékkal teheték próbára önmagukat a táborozók: terepgyakorlat mezítlábasan, kóstoló becsukott szemmel, pallójárás.

A kézműves foglalkozásokon gyönyörű alkotások kerültek ki a gyerekek kezei közül. A diófa alatti sátorban, minden nap társasjáték partit rendeztek a fiatal segítők. Az ebédet már az új gyülekezeti ház termeiben fogyaszthattuk el, s a mosdókat is nagy örömmel vettük birtokba.

„Bízd csak azért magad Őreá!” (Jób 22,21)

/NESZ/

IFI tábor

Idén nyáron augusztus 16-18. között került megrendezésre a háromnapos ifis alkalom, ahova minden 7. évfolyamos és annál idősebb fiatal csatlakozhatott. Ezeken a napokon tartottunk áhítatokat, csoportos beszélgetéseket, valamint helyet kaptak a társasjátékok és még a közös főzés is.

Minden évben sokat jelentenek számomra gyülekezetünk táborai és alkalmai, azonban az idei táborok különleges helyet kaptak az emlékeim között; mivel nagyban hozzájárultak eddigi életem egyik legnagyobb és legcsodálatosabb eseményéhez. Ez pedig nem más, mint a megtérésem.

Kiskorom óta járok gyülekezeti alkalmakra. Kicsiként a gyermekmegőrzőben hallgattam a bibliai történeteket; majd ahogy cseperedtem, már a gyermekistentiszteleteken, majd a felnőtteknek szóló istentiszteleteken vettem részt.

Nyár elején kezdtem el rendszeresen, minden este olvasni a Bibliát, és egyre nagyobb boldogsággal töltött el Isten ígéjének megismerése. Pár nappal az ifihét előtt szintén olvastam a Bibliát este, ám olvasás közben arra figyeltem fel, hogy mitha jobban megérteném amit olvasok, és jobban megérintene mint azelőtt. Ezért úgy döntöttem, hogy annak ellenére, hogy késő van, olvasom tovább. Egyik rész következett a másik után, míg el nem értem a Kolossé 3. fejezetéhez. Ebben a fejezetben az 5-17. versig terjedő igeszakasz szívenütött.

Sírva imádkoztam, majd megkérdeztem a bátyámat, hogy ébren van-e, mert még lettek volna hozzá kérdéseim. Már félálomban volt, de nem akart válaszok nélkül hagyni, ezért még körülbelül 40 percen keresztül beszélgettünk. Ekkor már hajnali 1 körül járt az idő, ezért imádkoztunk együtt is, aztán pedig mindketten teljes békességgel tudtunk menni aludni.

Hálás vagyok azért, hogy ezt megoszthattam az ifis táborban

résztevőkkel is. Kérem az olvasókat, hogy imádkozzanak, hogy más fiatalok szívében is gyümölcsöt teremjen Isten Igéje.

„Krisztus beszéde lakjék bennetek gazdagon úgy, hogy tanítsátok egymást teljes bölcsességgel, és intsetek egymást zsoltárokkal, dicséretekkel, lelki énekekkel; hálaadással énekeljetek szívetekben Istennek.” (Kolossé 3,16)

/Csolák Anna/

FIFE

„De akik az Úrban bíznak, erejük megújul, szárnyra kelnek, mint a sasok, futnak, és nem lankadnak meg, járnak, és nem fáradnak el.” (Ézsaiás 40,31)

Idén május közepén hívtuk létre kis közösségünket. Célunk a 30 feletti korosztály összegyűjtése a szabadidő tartalmas eltöltésére. A FIFE (Fiatal Felnöttek) azért jött létre, hogy ez a korosztály is meg tudja beszélni az élet dolgait (munka, párkapcsolat, jövőbeni terveink stb.) az Ige alapján. Fontosnak tartjuk az egymásért, a közösségeinkért és a gyülekezetért való állhatatos imádkozást. Összejöveteleinken rendszeresen bátorítjuk egymást. Az online Istentiszteleteket később

megvitatjuk, megosztjuk egymással gondolatainkat. Alkalmaink előtt és után mindig akad egy kis harapnivaló. Időnként szabadidős programokat is szervezünk (filmnézés, pizzázás, biciklizés).

Szeretettel várjuk a csatlakozni kívánó új tagokat vasárnaponként 16:00 órai kezdettel a gyülekezeti teremben.

/Pintér Zsuzsanna/

HITTANOKTATÁS a 2021/22-es tanévben

Ez a tanév is nagy várakozással és sok bizonytalansággal indult, a gyülekezeti hittanoktatásban szolgálók számára. A nyári tábor egyik alap gondolata („Hagyd az Úrra útadat, bízzál benne, mert Ő munkálkodik!” Zsoltárok 37,5) bátorító üzenetként segítette a hittanos évkezdést. Tanévnyitó Istentisztelettel nyitottuk meg a 2021/22-es tanévet, szeptember 12-én, ahol több mint 30 gyermek volt jelen, családtagjaikkal együtt. Szeretetvendégséggel zártuk a közösségi alkalmat, ahol nagyon jó volt megismerni az újakat, és köszönteni a régi ismerősöket.

Tizennyolc állami általános iskolában, négy katolikus egyházi általános iskolában, egy óvodában kezdtük meg a hittanoktatást, összesen 191 gyermekkel. A Vak Bottyán János katolikus középiskolában, 21 tanuló választotta a református hittant. A három főállású hittanoktató és a Nagytiszteletű úr mellett, négy megbízott hittanoktató vesz részt a szolgálatban.

Kérjük a testvéreket, hogy imádságban hordozzák a hittanos gyermekeket, a hittanoktatókat és lehetőség szerint céladományaikkal támogassák a hittanoktatás szolgálatát!

/NESZ/

Hittanosaink biznyságtételei Istenről

„Isten nekem a segítőm, mindig számíthatok rá.”

„Isten az, aki mindent teremtett, a mennyet és a földet, meg mindent. Ő teremtette az első embereket. Hat nap alatt csinált meg mindent.”

„Csak egy Isten létezik.”

„Kijelentéseivel tud kommunikálni velünk.”

„A Biblia Isten igéje.”

„Isten szereti az embereket, akik hisznek benne. Sok mindenben megsegíti őket. Ha imádkozunk Hozzá, Ő meghallgat.”

„Isten mindenkinek megkegyelmez, aki megbánja bűneit és hisz benne.”

„Jézus Krisztust küldte hozzánk, emberek közé Isten.”

„Az tud bejutni a mennybe, aki hisz benne, és megbánja bűneit.”

„Ha megtérsz, akkor bejuttat a mennybe.”

„Szeretnék Neked mesélni Istenről!

Ő az egyetlen igaz Isten, aki mindent teremtett, beleértve engem és téged is. Az Úr kegyelmes és igazságos és minket nagyon szeret. Akármit tettél, neki elmondhatod és Ő megbocsát, de neki a jó dolgokért is hálát adhatsz. Az Úr mindig velünk van.”

„Nemrégiben beszéltünk Isten bölcsességéről és mindenre kiterjedő tudásáról. Továbbá igazságos és szent (bár gondolom ez mindenki számára nyilvánvaló). Amíg az ember változik napról napra és az Isten felé való szeretete is szintűgy változik, addig a Mindenható sohasem változik. Mivel az Isten mindenhol jelen van és mindenkit lát, szóval a Mikulás „elbújhat mögötte”. Végzőnnek talán egy kérdés, amire már egy ideje kíváncsi vagyok: vajon Isten nem unja magát így, hogy mindent tud előre, semmi új dolog nincs már számára? És ha mi a mennyben leszünk nem fogunk unatkozni? Ha már ott minden tökéletes és nincs semmi izgalom?”

„Isten hűségénél nincs nagyobb hűség. Szeretete olyan jó, hogy mindenkit magához ölel. Istennek van a legnagyobb bölcsessége. Nagyon örültem, hogy Istenről beszélhettem.”

Egy hittanoktató tollából:

Talán sokunkban voltak már hasonló kérdések: Milyen Isten? Mit fogunk majd a mennyben csinálni? Nem fogunk majd unatkozni? Megismerjük majd egymást?

Igen, az ember kíváncsi és végére akar járni a dolgoknak... Kedves Testvérem, az a legfontosabb, hogy TE is ott legyél a mennyben!

Ha belegondolunk a keresztyén ember élete nem saját magáról szól, hanem az Úr Jézusról, aki önmagát adta a bűneinkért. Hátralévő földi életünket Megváltónknak átadva éljük „mert élek többé nem én, hanem él bennem a Krisztus... Az Ővele való élet fog kiteljesedni a mennyben, ahol Ő lesz a „minden mindenekben”. Vagyis Ő lesz a legfontosabb és egyáltalán nem én.

Még egyszerűbben: NEM AZ ÉN, HANEM TELJESEN ÉS EGÉSZEN KRISZTUS URALKODÁSA ÉS AZ Ő DICSŐÍTÉSE LESZ A TENNIVALÓNK. MINDEN Ő KÖRÜLÖTTE FOG FOROGNI!!!

Az örökkévalóság pontosan elegendő lesz arra, hogy Istent, az Ő lényét, bölcsességét, hatalmát, erejét, szeretetét megismerjük. Minderről hittanosaink csak pár morzsányit vetettek papírra... Lelkipásztorok, hittudósok régen és ma hatalmas könyvtárnyi könyveket írtak és írni fognak ezután...

Amíg meglátjuk Őt színről színre, olvassuk a BIBLIÁNKAT! Isten Igéjében elmélyedve egyre jobban megismerhetjük a mi Urunkat.

Testvérem, neked vannak kérdéseid Istenhez? Merj kérdezni Tőle, beszéljess Ővele tisztelettel, alázattal, hittel, mint a gyermek, a lábainál ülve...

Ha nem mindig jön válasz, vagy egyáltalán nem kapsz eligazítást, hagyd az Úrra, mert Ő tudja mikor leszel kész a befogadására... És van olyan is, amit csak az Örökkévalóságban értünk majd meg!

„A titkok az Úréi, a mi Istenünkéi, a kinyilatkoztatott dolgok pedig a miénk és a fiainkéi mindörökké...” (5 Mózes 29,28)

Hirdetések

A megváltozott életkörülményeink miatt, gyülekezetünk közösségi élete és a hittanoktatás az elektronikus csatornák használatával is történik. Igehirdetéseket, friss bibliai tanításokat, bátorításokat itt olvashatnak és hallgathatnak:

<https://honlap.parokia.hu/lap/gyongyosi-reformatus-honlap>

Imádságban hordozzuk egymást!

Köszönjük a testvérek áldozatkészségét ebben a nehéz helyzetben is!

Rendkívüli alkalmaink:

november 13. szombat 13³⁰ – Idősek szeretetvendégsége
 Szükség esetén, az alkalomra autós szolgálatot
 biztosítunk: 06-37/311-563

november 27. szombat 9⁰⁰ – Családos adventi játszóház

Az istentiszteletek ideje alatt, gyerekestentiszteletre várjuk a gyerekeket.

Tudjuk, hogy sokak számára rendkívül nehéz időszak következett be, ezért kérjük, hogy akinek nehézségei vannak, jelezze felénk, hogy segíthessünk, imakéréseket is küldhetnek:

karolykenyeressy67@gmail.com

ige.szava@gmail.com

„Tollaival betakar téged, szárnyai alatt oltalmat találsz, pajzs és páncél a hűsége. Nem kell félned a rémségektől éjjel, sem a suhanó nyíltól nappal, sem a homályban lopódzó dögvéztől, sem a délben pusztító ragálytól.” (Zsolt 91,4-6)

Gyöngyszem című gyülekezeti újságunk közel 200 példányban jelenik meg, ennek költségéhez szívesen fogadjuk a testvérek jószándékú adományait.

Gyöngyösi Református Egyházközség bankszámla száma:
 11739030-20108454-00000000

Kiadja:
 A GYÖNGYÖSI REFORMÁTUS
 EGYHÁZKÖZSÉG

Szerkesztők:
 Gyülekezetünk szolgáló közössége

Címünk:
 3200 Gyöngyös Arany János utca 2.
 tel: 06-37/311-563

**Ezúton kívánunk minden
 kedves gyülekezeti tagunknak
 és olvasónknak
 áldott, békés Ünnepet!**

**Az Úr áldását kérjük a
 Gyülekezetünkre!**